

Stuudiojuht toob draama pealinnast kodukanti

Muusikaharidusega põlvamaalane Kätlin Värton on rajanud pealinna oma muusikaimpeeriumi: Mamma Mia laulu- ja huvistuudio. Tükikese oma loomingust toob ta aga juba kuuendat suve järjest Lõuna-Eestisse vanaisa talukoha kanti.

Pärast tütre sündi pidi Värton õhtuste töötundide tõttu jätma töö Estonia teatri ooperikooris. «Siis mõtlesin, et saaksin ma endale 25 laululast... Ja sealt edasi veeres see nagu lumepall,» kirjeldas ta laulustuudio kujunemist. Nüüdseks laulab Värtoni juures 230 last ning järgmisel aastal täitub stuudiol kümme tegutsemisaastat.

Noortelaagri korraldaja Kätlin Värton

Eero Tammelaan

Igal suvel korraldab tema laulustuudio Võrumaal Uhtjärve ürgoru Nõiariigis Mamma Mia muusika- ja draamalaagrit. Esimest korda sai see teoks küll Pärnumaal Pivarootsis ning oli mõeldud huvikooli laululastele, kuid ajaga on saanud sellest noortelaager, kuhu oodatakse laulu- ja teatrihuvilisi üle Eesti.

Sugulased panevad öla alla

Kogu laagrikorraldus on väikestviisi pereettevõtmine. Nõiariigi peremees Aivo Värton on Kätlini sugulane vanaisa poolelt, kelle talu asub samuti lähedal. Korralduses lööb kaasa ka tema õde Merlin Tammelaan, keda laagrilised kutsuvad Mamma Mia haldjaks, kuna Kätlin Värtonile endale meeldib tegeleda pigem loomingulise poolega. Kaasatud on õdede abikaasadki. Värtoni sõnutsi on praegune korralduspaik just see kõige õigem: «Nii hea on teha seda oma kodukandis, sest helistad isale või helistad emale ning kui vaja, siis kõik sugulased aitavad.»

Iga päev algab lipuheiskamise ja lauluga ning noori äratab Värton laagri motoga: «Mamma Mia noortelaagri noor on aktiivne ja sõbralik. Seda ma ütlen igal hommikul ja õhtul – siis tuleb äge laager.»

lounapostimees.p...

Estonia teater
Teater

Laagril on alati üks läbiv teema. Seekord oli see rokkansambel Queen, kuid varasematel aastatel on olnud näiteks «Mamma Mia» muusikal ja Eurovisioon ning järgmisel aastal võib oodata «Keskoolimuusikali» («High School Musical») temaatikat. Iga päev filmisid laagrilised ühe Queeni loo linti ning lõpuks valmib sellest minifilm, mis jääb osalejatele seal veedetud aega meenutama. Filmi tarbeks kujundasid noored koos juhendajaga koreograafia ning meisterdasid ise ka igasuguseid aksessuaare: kipsmaske, nahast käevõrusid ja isegi pluuse, millel Queeni solisti Freddie Mercury siluett.

«Oluline on anda lastele loominguvabadus ja mitte oma mõtteid peale suruda,» ütles lavastaja Hans Kristian Õis.

Viiendat aastat laagrirõõme nautivale Emma Haavale meeldis seekordne teema kõige rohkem. «Tundub, et see on kõige huvitavam, kuna eelnevalt on olnud natuke seda ja natuke toda. Seekord keskendume ainult Queenile.»

Lavastaja õpetas rekvisiite tegema

Draama ja näitlemisega seonduvas juhendas laagrilisi lavastaja Hans Kristian Õis. Kõik huvilised said kuulda tema kogemusi seoses lavahirmu ja mitmesuguste juhtumitega võtteplatsil või teatris ning see ajendas nii mõndagi laagrilist, kes varem ei soovinud üksi laulda, seda ikkagi proovima. Õie käe all valmisid ka rekvisiidid ja kostüümid. «Oluline on anda lastele loominguvabadus ja mitte oma mõtteid peale suruda,» kiitis ta Värtoni õpetamismeetodeid.

Päevad Mamma Mia laagris ei ole vennad, sest muusikastiile ja tegevusi võib olla seinast seina. Hommikul õpivad noored näiteks ukulelet mängima ning mõni hoiab pilli käes alles esimest korda. Õhtul aga esitavad nad juba enda kirjutatud räppi. Värtonil kiidusõnadest puudust ei tulnud: «Nad on nii kihvtid ja mida kõike nad välja mõtlevad.»

Musitseerimise ja muu loomingulise tegevuse kõrval üritavad korraldajad noortele igal aastal ka põnevust pakkuda ja laagrisse külalisi kutsuda. Eelmisel korral said laagrilised uudistada päästeautosid ja tutvust teha pritsumeeste tööga. «Mina lootsin, et tuleks üks auto ja siis tuli neid neli. Lõpuks oli meil terve Antsla ja Võru päästekomando kohal ja poistel oli palju

põnevust,» rääkis Värton. Sel aastal tutvuvad lapsed Kaitseliidu ja teaduslaboriga.

Vürtsiks väiksed vembud

Tavaliselt meeldib korraldajatele noorte peal ka väikseid vembe visata, et nad laagriellu sisse õnnistada. Näiteks said laagrilised ühel korral ristsed ööhäirega, kui järsku hakkas tööle tuumapommisignaali ja neile teatati, et juhendaja on röövitud. «Olin kinni seotud ja mul oli grimm tehtud, nagu oleks mind löödud. Kui nad mu leidsid, tulid ja kallistasid,» kirjeldas Värton noortele korraldatud näitemängu ja lisas, et mõni nägi küll kometi läbi, kuid väiksemad olid väga jahmunud.

Siiski ei pane korraldajate vingerpussid noori laagrist loobuma. «Mina tulen siia ikka niikaua, kuni enam ei suuda või ei lubata,» oli Emma Haab kindel.

Tänavu jagunevad laulustuudio lapsed ja mujalt liitunud noored Värtoni sõnul umbes pooleks. «Mulle väga meeldib, et siin on tüdrukuid, kes on mitu aastat juba käinud, kuigi elavad kaugel, näiteks Valgas. Nad on endale siit sõbrad leidnud ja saavad iga suvi siin kokku,» rääkis ta.

Lähiajal Värtonil plaani päriseks Põlvamaale naasta ei ole, kuna laulustuudio on saanud sisse üllatavalt hea hoo, kuid ukse jätab ta igal juhul praokile. Lisaks perekonnasündmustele toob teda Lõuna-Eestisse ikka ja jälle tagasi just suvine noortelaager ning Värton loodab, et see jääbki kogu pere traditsiooniks.

Laagrilised meisterdasid kõik kostüümid ise.

Eero Tammelaan